

בש"פ 2128/20 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, שמעון סבח

בבית המשפט העליון

בש"פ 2128/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. יצחק אברג'יל
2. שמעון סבח

בקשה מספר 15 להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן ויליאמס; עו"ד שרון הר ציון

בשם המשיב 1: עו"ד שמשון וייס; עו"ד לירז מאיר
בשם המשיב 2: עו"ד גלאון קפלינסקי, עו"ד ליגל יחזקאל

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של משיבים 1-2 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) ב-150 ימים החל מיום 31.3.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 31343-04-19
(תיק ישן 24984-07-15) בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

עמוד 1

1. ביום 13.7.2015 הוגש נגד משיבים 1-2 (להלן: המשיבים) ונגד נאשמים נוספים כתב אישום ובו אישומים הנוגעים לחברות בארגון פשיעה בינלאומי אשר במסגרתו היו חברי הארגון מעורבים בשורה של עבירות חמורות, בהן עבירות רצח, סמים, אלימות ועוד. פרשה זו כונתה "פרשה 512" ופרטיה הוצגו בהרחבה בהחלטות קודמות אשר ניתנו בבית משפט זה (ראו למשל: בש"פ 6446/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל (11.9.2016)). על כן אין מקום לשוב על פרטיה. חשוב עם זאת לציין, שנים ארוכות מאד, כ-17 במספר, שחלפו מאז ביצוע העבירות העיקריות שהמשיבים הואשמו בביצוען.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרם של כלל הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטות שניתנו בבקשה זו ובשאר הליכי המעצר בפרשה, נקבע כי קיימות די ראיות לכאורה להוכחת ביצוע העבירות, כי עילת המסוכנות מתקיימת באופן מובהק, כי אין מקום בנסיבות העניין להורות על חלופה למעצר, ובהתאם הוחלט על הארכת המעצר עד תום ההליכים. המשיבים נתונים במעצר מזה למעלה מ-4 שנים, וזאת נוכח מורכבות הפרשה, מחמתה הולך המשפט ומתארך, ולפיכך נדרש בית המשפט להאריך את מעצרם של המעורבים בה, ובהם גם המשיבים, שוב ושוב, עד אשר היגענו לבקשה זו, הבקשה ה-15 להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק.

עיקרי טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת כי יש להאריך את מעצרם של המשיבים ב-150 ימים נוספים וזאת מפאת המסוכנות אשר נשקפת מהם, נוכח עובדות כתב האישום המיוחסות להם. כל אחד מן השניים, לפי המיוחס להם, לקח חלק בפעילות של ארגון פשיעה רב-זרועות, ארגון אשר לא בחל באמצעים לצורך השגת מטרותיו. מבנה הארגון ופעילותו מלמדים כולם על התנהלות עבריינית מתוחכמת ברמה הגבוהה ביותר, המסכנת את שלום הציבור, ומעלה חשש כבד לפגיעה בסדר הציבורי. טענה זו נשענת גם על קביעותיו של בית משפט זה בהחלטות הקודמות בעניינם של המשיבים. מסוכנותם הרבה של המשיבים נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד של כל אחד מהם. עוד טוענת המבקשת, כי קיים חשש להימלטות השניים מאימת הדין, כמו גם חשש לשיבוש מהלכי משפט, נוכח העבירות החמורות המיוחסות להם, והעונשים הכבדים הצפויים להם אם יורשעו. אין מדובר בחשש בעלמא, שכן המשיבים אף מילטו חלק מהמעורבים בעבירות לחו"ל. כמו כן מציינת המבקשת, כי נאשם 9 בכתב האישום נמלט מהארץ בעודו נתון במעצר באיזוק אלקטרוני, דבר המחזק את הסברה כי יש בידי הנאשמים בפרשה יכולת ואמצעים להימלטות, והם עלולים לעשות כן אם ישוחררו לחלופת מעצר. המבקשת הוסיפה כי אין לקבל את טענת משיב 2, שלפיה נוכח סכנת נגיף הקורונה יש לשחררו לחלופת מעצר עקב מצבו הרפואי, וזאת משום ששירות בתי הסוהר ערוך להתמודד עם הנגיף.

4. באשר לקצב התקדמות המשפט טוענת המבקשת כי הוא מצוי כעת בישורת האחרונה. נכון לעת הזאת, כמעט והסתיימה שמיעת ההוכחות, ונותר לשמוע רק עדים בודדים. כמו כן, נקבעו מועדים להגשת הסיכומים בכתב ומועד לשמיעתם בעל-פה (בחודשים מאי ויולי). בהקשר זה טוענת המבקשת, כי לא נטען על-ידי המשיבים כי בית המשפט לא מנהל את ההליך בקצב ראוי.

5. מנגד טוען ב"כ המשיב 1 כי מדובר בהארכת המעצר ה-15 במספר, ועל בית המשפט לשים לכך גבול ולשחררו. לטענתו, נקודת האיזון בעניינו הופרה בשים לב לפרק הזמן הארוך כל כך שבו הוא נתון במעצר, שכן עומדת לו

חזקת החפות משום שטרם הורשע. המשפט אמנם הגיע לשלב הסיכומים, אך בית המשפט יזדקק לזמן לא מבוטל על מנת שיוכל ליתן הכרעת דין בתיק כה ארוך וסבוך. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה שהעבירות המיוחסות למשיב 1 לא בוצעו לאחרונה, אלא לפני כ-18 שנים והמדינה נזקקה ל-14 שנים עד שהגישה את כתב האישום, בעוד שהנאשמים היו משוחררים במשך כל התקופה הזו.

6. ב"כ המשיב 2 טוען כי מרשו לקח חלק זוטר, לכאורה, בכל הקשור לאירועים המיוחסים לו בכתב האישום. ב"כ המשיב 2 מציין כי כ-10 נאשמים נוספים בפרשה שוחררו, וחלקם בביצוע העבירות דומה לחלקו. כמו כן, טוען ב"כ המשיב 2, כי הוא יכול להציג חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים מכבידים, באופן שיוכל לאיין את המסוכנות. עוד מוסיף ב"כ המשיב 2, כי הוא חולה במחלות כרוניות ונוכח התפשטות נגיף הקורונה הוא מצוי בסכנה בעת שהותו במעצר, וגם מסיבה זו יש לשחררו.

דיון והכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי על טענות הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבעל-פה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. בבקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק נדרש בית המשפט לאזן בין זכויותיו של הנאשם ובין שמירה על שלום הציבור ועל תקינות ההליך המשפטי, וכמו כן לבחון את קצב התקדמות ההליך העיקרי אל מול המסוכנות הנשקפת מהנאשם (בש"פ 3418/19 מדינת ישראל נ' אברג'יל (30.5.2019)). כמו כן, בית המשפט צריך לתת את הדעת על אופי העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, ועוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות בהתאם לסעיף 21 לחוק.

9. בענייננו אין מחלוקת על דבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים באישומים שיוחסו להם בכתב האישום, ועל כך שמתקיימות לגביהם עילות מעצר מובהקות. כמו כן, נראה כי קצב התקדמות המשפט משביע רצון, בשים לב למורכבותו, לריבוי הנאשמים והעדים, ולכמות החומר הראייתי. גם על כך אין מחלוקת. הקושי הוא בכך שלמעלה מ-4 שנים מתנהל המשפט, כשהמשיבים נתונים במעצר. כעת, אכן, נמצא המשפט בישורת האחרונה, ועם זאת לא נראה שהמשפט יסתיים בתקופת הארכת המעצר הנוכחית. ב"כ המשיבים טענו על כך שמצב הדברים סותר את 'ברירת-המחדל' הסטטוטורית, שלפיה אמור משפט להסתיים, כשהנאשמים נתונים במעצר, בתוך 9 חודשים. רק חריגים אמורים לצאת מכלל זה, והנה חלפו שנים, המשיבים לא הורשעו עדיין, ולמרות זאת נתונים עדיין במעצר. אכן כן, במקרים המתאימים חלף הזמן יכול שיהווה שיקול מכריע לצורך בחינת חלופת מעצר, ואולם אין בכוחולגבור בעניין דנעל משקלם המצטבר של האינטרסים המצדיקים את המעצר, ובפרט את הצורך בהגנה על שלום הציבור מחמת המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיבים (ראו: בש"פ 5230/19 בוהדנה נ' מדינת ישראל (12.9.2019)).

10. נגיף הקורונה שפשה במקומותינו, מוסיף קשיים ולבטים; כך לגבי המשיב 2 בגלל מצבו הבריאותי, שאינו בכי טוב; אך גם לגבי המשיב 1, ובכלל. ואולם, שירות בתי הסוהר מתמודד עם המצב הרפואי המורכב, ומעדכן את בית המשפט באופן תדיר על המצב בבתי הסוהר בעת הזאת. שב"ס ערוך ליתן את הטיפול המתאים לעצירים, בכללם

המשיב 2. החשש מפני חשיפה לנגיף הקורונה בא במניין השיקולים, אך אין בו כדי להטות את הכף.

11. אשר על כן, החלטתי להעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיבים ב-150 ימים, החל מיום 4.4.2020 או עד מתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 31343-04-19, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בניסן תש"ף (10.4.2020).

ש ו פ ט
